
DOBRORZECZEŃSTWO (3) *sb n*

Wszystkie samogłoski prawdopodobnie jasne.

sg G dobrorzeczeństwa (1). ◇ L dobrorzeczeństw(e)m (2).

Sł stp, Cn brak, Linde XVII w.

Błogosławieństwo (kalka lat. benedictio) (3) :

*Zwrot: »przykaz(ow)ać pod dobrorzeczeństwem, straceniem dobrorzeczeństwa« [szyk zmienny] (2 : 1) : Pomni też ná rozkazanie oycá śwego żeć pod łtrácceniem dob[r]orzeczeństwá przykazał tobie áby poczeńność moię chował *HistRzym* 31; Namileyfzy Synu/ [...] przykázuięć pod poślufzeństwem/ y dobrorzeczeństwem mym/ ábyś po mey śmierci łzedł po kroleśtwách *HistRzym* 90, 91.*

Synonim: błogosławieństwo.

Cf DOBRORZECZENIE

LW